

Het werk van Marianne Rietveld is een best practice omdat zij zeer bewust bezig is met kijken achter het gedrag.

Hoewel het meestal de ouders zijn die met een hulpvraag komen, zeker bij jonge kinderen, gaat zij op zoek naar de hulpvraag van het kind zelf.

‘Kinderen weten vaak heel goed dat hun gedrag niet fijn of niet handig is, ze willen het ook echt anders doen , maar de grote vraag is HOE?’

Volwassenen zien het gedrag, oordelen daarover en willen het gedrag veranderen.

Maar we moeten verder kijken, waar komt dit gedrag vandaan, wat is de oorzaak er achter en wat zou er moeten veranderen om het gedrag te kunnen veranderen?’

Marianne vertelt....

In ieder mens zit een kwetsbaar deel...

Als alles in harmonie is gaan die hand in hand...

Soms wordt dat kwetsbare deel beschermd door gedrag ervoor te zetten. Dat gedrag kan zo groot worden dat we het authentieke kind niet meer zien. We focussen ons dan op het zichtbare gedrag. En niet op het kind achter dat gedrag.

Wij kunnen het kind helpen door het van binnenuit sterker te maken waardoor het met meer zelfvertrouwen in het leven kan gaan staan. En dan is er geen gedrag meer nodig maar zien we het authentieke kind hand in hand met zijn kwetsbare deel.

©De WijsWijzer | 2018

Verder kijken dan het gedrag alleen vindt zij de allerbelangrijkste stap. 'En juist die slaan volwassenen vaak over. Dan sla je de plank volledig mis, en worden de problemen alleen maar groter.'

In haar begeleiding wil ze kinderen helpen om zichzelf te leren kennen, zodat ze kunnen leren omgaan met hun karaktertrekken of met de omstandigheden waar zij hinder van ondervinden. Om hoogbegaafde kinderen effectief te begeleiden, is het onontbeerlijk om kennis te hebben over de thema's die een rol kunnen spelen. Hoogbegaafde kinderen vormen nu eenmaal een speciale doelgroep. Marianne Rietveld wil kennis en inzicht verschaffen en onderstreept vooral het belang van een authentieke houding.

Marianne Rietveld begeleidt kinderen in haar praktijk, gaat mee naar scholen, geeft ouderscursussen en de kindertraining 'Blij met mMIJ!-HB', speciaal voor hoogbegaafde kinderen en hun ouders.

In haar individuele coaching van kinderen heeft ze geen vast plan, ze kijkt wat er zich aandient. Ze gebruikt van alles, spelletjes, Kids Skills, een talentenwaaier. Al doende komt het gesprek op gang. Ze begint met zes keer, ongeveer wekelijks, na drie keer spreekt ze ook de ouders. Ze maakt van elk gesprek een mindmap voor het kind en de ouders.

'ik kijk wat er ontstaat en ik maak steeds kleine plannetjes met het kind om problemen aan te pakken of op te lossen. Ik stimuleer hun zelfstandigheid en geef ruimte aan hun autonomie. Ze mogen na de eerste keer zeggen of ze terug willen komen, daarmee respecteer ik de autonomie, en dat willen ze vrijwel altijd.'

Marianne begint altijd vanuit de talenten van een kind. Ze kijkt wat een kind leuk vindt om te doen, blij van wordt, waar het goed in is, of het 'mooimakers' zijn of precieselingen bij wie alles moet kloppen. 'Dan praat ik over wat ze leuk vinden, waar ze goed in zijn, en hoeveel ze daar voor oefenen of hoeveel ze doorzetten. Dan kan ik dat aanwenden om een kind te helpen om andere vaardigheden te gaan leren.'

Bij kinderen die veel boos zijn, kijkt Marianne hoe ze het kind kan helpen om daar anders mee om te gaan. Dat kan één of twee of tien sessies nodig hebben. 'Kinderen kunnen leren zelf goed te voelen wat er gebeurt als ze boos worden, en kunnen dan te weten komen wat ze nodig hebben op zo'n moment. Ik onderzoek met het kind, wat wil je anders, wat kan je doen, welke stappen ga je nemen, welk plannetje kunnen we maken. Ze worden eigenaar van dat waar ze last van hebben, en kunnen zelf oplossingen gaan bedenken. Ik los niets op, al denken kinderen dat wel, ik faciliteer om kinderen te laten nadenken over hun behoeftes en hoe ze zelf kunnen zorgen dat die vervuld worden. Dat is niet alleen voor die actuele situatie fijn, maar voor hun hele leven.'

Marianne zet te alle tijden het kind centraal. Het draait eigenlijk maar om een paar vragen: 'wat heb jij nodig, wie mag jou daar bij helpen en wat ga jij doen?'

Kinderen moeten zelf over hun behoeftes en wensen na kunnen denken en die ook kunnen uiten. Marianne ziet dat ouders en volwassenen die ruimte vaak niet geven. Ze vullen al snel in wat er fijn of goed zou zijn voor het kind. Of ze kiezen al iemand die het kind gaat helpen of zeggen wat een kind zou moeten doen. Maar ze kunnen dat allemaal heel goed zelf bedenken.

Marianne kijkt vooral met het kind wat er gebeurt op het moment van boosheid, wat het kind voelt, wat het merkt, wat het gaat doen. Van daaruit kunnen kinderen leren om op tijd aan te geven dat ze boos worden, zichzelf tot rust brengen of ander gedrag aan te leren.

Ze ziet bij hoogbegaafde kinderen dat de oorzaak van boosheid ook in de frustratie op school kan liggen. Ze vindt dat ouders dan als ambassadeur van hun kind moeten optreden om te kijken wat er verbeterd kan worden. Zijzelf gaat ook naar scholen om te praten, meestal betreft ze ook het kind daarbij. 'Soms is het moeilijk voor een leerkracht om een ingang te vinden bij een kind. Dat kan te maken hebben met de thema's van hoogbegaafdheid. Daar kan ik dan de school en het kind bij helpen.'

'En de reden dat die hoogbegaafde kinderen wel een wolk van boosheid boven zich hebben, is dat ze zich (op school, door vrienden en soms door ouders) onbegrepen voelen, en dat ze niet gezien en niet gehoord worden.' De zijnskant speelt hier een grote rol bij.

Ook in haar oudertrainingen en in 'Blij met mij!-HB' komt het thema boosheid vaak aan de orde. Ouders kunnen zelf soms ook snel boos worden op hun kind. 'Soms zijn ze ten einde raad, "ik schreeuw zoveel tegen mijn kind", zeggen ze dan. En waarom zijn ze zo boos? Uit onmacht en frustratie? Dat is precies hetzelfde als bij hun kinderen!' Marianne bespreekt vaak het verschil tussen het gedrag en het gevoel. Een kind mag boos zijn, maar soms is gedrag niet acceptabel. Ouders kunnen boos reageren, maar dat betekent niet dat ze minder van hun kind houden.

In de 'Blij met mij!-HB' trainingen werkt ze met gekleurde gedachten en zwarte gedachten. 'We werken ook hier heel erg vanuit talent, vanuit dat waar je goed in bent en blij van wordt. Positieve emoties geven energie, vrolijkheid en veerkracht. Maar de zwarte gedachten met bijbehorende emoties zijn er ook. En mogen er ook zijn. Door die te benoemen, kunnen we er minder gespannen over zijn. Dit is ook belangrijk bij boosheid, zowel bij ouders als bij kinderen.'

Verder houdt Marianne Rietveld een aantal keer per jaar de lezing 'het hoogbegaafde kind achter het gedrag'. Ook hier komt boosheid aan de orde. Marianne geeft ouders en leerkrachten met deze lezing inzicht in de oorzaken en verklaringen van gedrag van hoogbegaafde kinderen en geeft tips om hiermee om te gaan. Op haar website beschrijft ze het als volgt:

'Gedrag is een actie of reactie vanuit een persoon in relatie tot de omgeving of een ander persoon. Wat vertelt mijn hoogbegaafde kind mij met zijn gedrag? Heeft mijn hoogbegaafde kind druk, clownesk, boos of ongeconcentreerd gedrag? Of zie ik juist een timide en teruggetrokken kind dat ik wel eens wat assertiever zou willen zien. Begint jouw kind de dag met strijd of laat jouw kind zich door jou leiden tijdens de ochtendspits. Al deze gedragingen zijn een uiting van iets. Vanavond kijken we voorbij dat gedrag. Wat zie je dan echt? Tijdens deze thema avond deelt Marianne Rietveld, eigenaar van De WijsWijzer, kennis en ervaring met jou om te kijken welke behoeftes er achter dit gedrag schuilgaan.'

